Ч. 34 (14.282). Львів, пятниця 14. лютого 1936. Poczatowa oplata oplacona ryczałtem. Рік VII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 144.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
З СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Перед великим політичним процесом ОУН у Львові.

Перед судом присяглих відповідатиме двацять трьох молодих українців (ок).

У середу 12. лютого ц. р. прокуратор апеляційного суду у Львові переслав до окружного суду у Львові акт обвинувачення проти двацятьрьох молодих українців та українок. На лаві підсудних засядуть: 1) Степан Бандера, 2) Роман Шухевич, 3) Ярослав Макарушка, 4) Олександер Пашкевич, 5) Ярослав Спольський, 6) Володимир Михайло Янів, 7) Ярослав Стецько, 8) Д-р Богдан Гнатевич, 9) Володимир Коцюмбас, 10) Богдан Підгайний, 11) Іван Малюца, 12) Осип Мащак, 13) Евген Качмарський, 14) Іван Ярош, 15) Роман Мигаль, 16) Роман Сеньків, 17) Катерина Зарицька, 18) Віра Свенціцька, 19) Анна Дарія Федаківна, 20) Осип Феник, 21) Володимир Івасик, 22) Семен Рачун і 23) Іван Равлик.

Всі вони, крім пятьох: Степана Бандери, Богдана Підгайного, Івана Малюци, Евгена Качмарського та Романа Мигаля є обвинувачені за приналежність до ОУН. Згаданих пятьох у цьому злочині не обвинувачують, бо за це засудили їх уже в т. зв. варшавському процесі.

Крім цього обвинувачують їх: за вбивство бл. п. студента Якова Пукшин-Бачинського, пляноване вбивство якогось незнаного ученика VII. кл. філії української гімназії у Львові, вбивство бл. п. Івана Бабія, директора української гімназії у Львові, спричинення і доручення вбивства совітського урядовця Алексея Майлова у Львові, що його виконав Микола Лемик, пляноване вбивство проф. Антона Крушельницького у Львові, підложення петарди і вибух у друкарні Яськова у Львові, плянований атентат на вязничного комісаря у Львові Володислава Кособудського і на волинського воєводу Юзефського.

Акт справи має більше ніж 35 томів. На розправу покличуть 35 свідків, здебільша поліцаїв. Всі підсудні, крім Федаківної, д-ра Гнатевича, В. Коцюмбаса, Віри Свенціцької та Семена Рачуна перебувають від довшого часу у слідчому арешті. Речинця головної розправи покищо ще не визначено. Ця розправа викликує велике заінтересування.

Де перебувають засуджені у варшавському процесі?

Як нашим читачам уже відомо, перших пятьох засуджених у варшавському процесі, а саме: Бандеру, Лебедя, Карпинця, Климишина і Підгайного відвезли до вязниці у Святім Хресті. Мигаль, Малюца Чорній та Рак сидять у вязниці у Вронках. Засуджену на 15 р. Гнатківську перевезли до вязниці у Фордоні, де перебувають засуджені на довші кари жінки. Катр. Зарицьку перевезли до вязниці у Львові, тому, що перед львівським судом присяглих відбудеться незабаром процес за приналежність до ОУН в якому вона буде також відповідати.

Вийшли на волю

У вівторок 11. лютого ц. р. вечором вийшов з вязниці Бриґідок у Львові на волю *Ярослав Старух*, студент прав з Бережан, по 6-місячнім побуті у концентраційному таборі в Березі Картуській і 14-місячнім побуті у Бриґідках. Крім того вийшли на волю: *Осип Николишин*, студент зі Стрийщини, по 20-місячнім побуті у Бриґідках та *Адріян Горницький*, студент фільософії по 18-місячнім побуті у Бриґідках.

Флянден боронить пакту з СССР.

ПАРИЖ, 13. 2. ПАТ. Наради французького парляменту над ратифікацією пакту з большевиками, що почались у понеділок, зосереджують загальну увагу. У вчорашньому експозе міністр закордонних справ Флянден підчеркнув, що підписуючи пакт зі Совітами, французький уряд засягнув думки обох урядів, що гарантують статус кво у Рейнщині, чи згаданий пакт можна погодити з льокарненським. Обі відповіди були потверджуючі. Ствердив це французький уряд у відповіді німецькому на його протест проти франко-совітського пакту; з того часу німецька преса перестала нападати на цей пакт. Ще давно підписані договори взаємної допомоги з Польщею та Чехословаччиною, долучені до льокарненського, накладають куди більш категоричні зобовязання, ніж пакт зі Совітами. Тимчасом проти них Німеччина не протестувала і навіть підписала договір у Льокарно. Франція має великі зобовязання супроти Чехословаччини, тому бажалаб їх поділити з іншою великодержавою — СССР. Тимчасом чесько-совітський пакт взаїмної допомоги, на основі одної клявзулі — став би неважним, якщо Франція не ратифікувала би пакту з большевиками.

„ОКУП САРРО, ЗАПЛАЧЕНИЙ ЛІВИЦІ“.

БЕРЛІН, 13. 2. ПАТ. Німецька преса не займає одноцільного становища до питання ратифікації франко-большевицького пакту. Полемізують з ним здебільша провінціональні, зокрема західно-німецькі часописи, зате берлінські часописи займають вичікуюче становище. „Берлінер Цайтунг“ обурюється на англійську публичну опінію, що пасивно потурає пактові, коли велика частина французів його поборює. „Германія“ називає ратифікацію франко-большевицького пакту „окупом, що його зложив Сарро лівиці“.

Жертви італійських бомб.

АДДІС-АБЕБА, 13. 2. ПАТ. Урядово подають жертви недавнього бомбардування Дессіє: 1 убитий, 7 ранених — з того 4 жінки та 1 дитина; згоріло 12 тубильчих хат. Італійське стрільно влучило абісинський санітарний літак, та його вже направили. Не ушкодили ніякого абісинського грузового самоходу.

НА ПОМІЧ ІТАЛІЙСЬКИМ РАНЕНИМ.

НЕАПОЛЬ, 13. 2. ПАТ. Корабель „Сардинія“ відплив учора до Східної Африки; везе 130 військових лікарів, 1500 осіб санітарного персоналу, 6 польових шпиталів, 9 кваліфікованих робітників та 2 капелянів.

КОМІСІЯ НАРОДНЬОЇ ОБОРОНИ.

РИМ, 13. 2. ПАТ. Завтра відбудеться засідання найвищої комісії народньої оборони.

Ширіть наш часопис!

Тріюмф совітської дипльоматії і смертельна небезпека над Европою.

Львів, 13. лютого 1936.

Завданням поважної преси не є писати те, що приємне для читачів, лише те, що правдиве. Можнаб безперечно всі події у світі підтягати під свої бажання і радіти, що ввесь світ тільки і стосується до наших бажань. Але не вільно ширити баламутства і наражувати народу на найгірші розчарування, які неминучі з такої методи — вічних інєкцій засадничого оптимізму.

Річю дуже немилою, але правдивою і такою, яка може мати переломове історичне значіння для найближчої будуччини Европи, є факт величезного нового успіху Совітів: коли ці рядки дійдуть до рук шп. читачів, мабуть буде вже переведена ратифікація французько-совітського пакту. Від часу прийняття Совітів до Ліґи Націй це така друга подія, яку без обиняків можна окреслити як тріюмф совітської дипльоматії. Бо коли вхід Совітів до женевського синедріону був тільки формальним актом вступу до концерну европейських держав і давав Совітам моральні атути (врештою, теж сумнівної вартости, бо фірма Ліґи Націй компромітувала революційні гасла комунізму), то політичний пакт із Францією дає Совітам великанські практичні користи. Він не тільки звільнює Совітам руки на Далекому Сході, але й підносить Совіти до ступня сторожа европейського мира, жандарма на сході Европи, ґаранта безпеки Франції, до ступня чинника, який має і формальне і фактичне право забирати голос у всіх справах західної і середної і східної Европи. Забирати голос і підтримувати його всією збройною силою.

І тут криється одночасно з користями для Совітів — смертельна небезпека для Европи.

Нинішній пакт французько-совітський, твір Поля Бонкура, Еріота і Барту, це не першина у всесвітній історії. Пробував порозуміння з Росією і Наполеон І. і Наполеон III. І після „святого союзу“, яким Олександер І. у 1815. році (ледви 8 літ після тильзитського мира з Францією!) звязав Пруси й Австрію з великоросійськими імперіялістичними цілями, — 21. серпня 1891 за Олександра III-го підписано французько-російський пакт, доповнений два роки пізніше військовою конвенцією: Европа поділилась на два табори, які 15 літ пізніше вступили у смертельні змаги. І тому історики приймуть рівнодушно до відома факт, що після протифранцуського берестейського мира, (бо такий був для Франції політичний сенс Берестя) рівно 17 літ пізніше, Росія вступає з Францією у союз. Але політичний сенс того союзу для всієї Европи, *в тому числі безпосередньо для нас, українців*, є багато ширший, ніж франко-російський пакт з 1891. року: бо сьогодні крім гасел територіяльного великоросійського імперіялізму на прапорах сучасної Росії виписані ще гасла большевизму. І суть нинішнього франко-російського пакту це не тільки охорона власних границь чи навіть поміч союзника в імперіялістичній війні, — це ще й величезна поміч для розкладової комуністичної роботи в усьому світі, в першу чергу у самій Франції — це посередній шлях для здобуття найви-

цної мрії сучасної Москви: підбити ввесь світ ідеєю комунізму та підчинити його своєму, московському диктаторові.

Французько-совітський пакт є смертельною загрозою передовсім для *Польщі*. Бо який практичний глузд постанови про „негайну взаємну допомогу", коли допомога Совітів для Франції у випадку французько-німецького конфлікту може прийти *тільки* через перемарш червоних військ крізь польську територію?! Адже перша річ, яка кидається у вічі в тому новому міжнародньому акті, це 1) його протинімецький характер і 2) брак безпосередніх границь між Німеччиною та Совітами. У тих двох точках криється теж парадокс того пакту, його двоглядний характер. Через те й той пакт, безпосередньо звернений проти Німеччини, *посередньо звертається проти Польщі і балтійських держав*, як тих державних організмів, які *в кожній хвилині можуть впасти жертвою чужих*, бо французьких і совітських, *комбінацій*. Правда, до франко-совітського пакту додано клявзулю, що він не може діяти проти істнуючих міжнародніх зобовязань, але та клявзуля більше брала під увагу рейнський пакт (Льокарно), ніж закон територіяльної недоторкальности держав, які стоять на дорозі між червоною армією і німецькими кордонами. Коли додамо політичний характер совітського союзника, агресивність його розкладових гасел, ославлену „двоторовість" його політики („наркоміндел" і III. Інтернаціонал), то ще яскравіше зрозуміємо, який двоглядний той пакт і в якому просто патольогічному засліпленні діють ті французькі діячі, які сьогодні промовляють за ним у паризькій палаті депутованих.

Французько-совітський пакт, який прийшов під ратифікацію безпосередньо після упадку Ляваля, завдяки нинішній більшості соціялістично-комуністичного бльоку у французькому парляменті, — той пакт спричинить величезне замішання в усьому світі. Він змусить держави, проти яких він звертається безпосередньо чи посередньо, шукати всіх можливих доріг забезпеки перед маревом червоної армії. Він спричинить приспішені перегони у зброєнні всіх держав, бо, очевидно, кожний буде шукати у фізичній силі своєї забезпеки. Не з думкою про мир, а про війну, заключено франко-совітський пакт. І замісць у гін війні вся Европа, ввесь культурний світ мав би протиставитись московсько-большевицькій небезпеці та раз на завжди її зліквідувати, — московський большевизм ітиме на знищення Европи й християнської культури — помічними руками самих таки европейських держав.

Дата ратифікації французько-совітського пакту є одною з найсумніших дат у всій всесвітній історії.

З польської преси.

Польські двори та українці.

У рубриці „Голоси читачів" находимо у „Часі" з 13. ц. м. статтю Міхала Ґриф-Чайковського дідича з Задубровець, снятинського повіту, статтю п. н. „Двори та українці". Автор протиставиться прихильникам бісмарківських метод аграрної політики (хоч би й маскованих ріжними фразами) та приєднюється до голосів, що підкреслювали права автохтонного українського населення. Зокрема автор полемізує з гр. Мицельським, виказуючи фальш його теорій і незнання правдивих відносин у Східній Галичині.

Автор признає, що польські двори на окраїнах є бастіонами польщини. Додає навіть, що — єдиними бастіонами. Але саме тому, каже, на ті двори звернені всі очі, очі не тільки поляків, але й українців, які з найбільшою увагою стежать за поведінкою польських дідичів. Тому автор поручає далекойдучу розважливість в усіх ходах і ставить, як головну тезу, вимогу, щоб не шкодити польсько-українському порозумінню.

Вертаючи до купування землі, мушу ствердити, що тих 4.000 га, призначених на парцеляцію у 1935. році у Сх. Галичині (Малопольщі), це здебільша старі добровільні парцеляції, переведені у попередніх роках і тепер тільки санкціоновані земельними урядами. Щодо парцеляцій, ведених інституціями, які купили маєтки, зліцитовані Земським Кредитовим Товариством, (є їх дуже мало завдяки льояльній і громадянській поведінці дирекції З. К. Т.) то вони є парцельовані тільки серед поляків і про це п. Мицельський знає так само добре, як я.

Пан Мицельський зневажає, що польські діти мусять іноді ходити на півд.-сх. землях до українських шкіл: я про такий випадок не чував, зате знаю, що у колишній Галичині було два рази більше українських народніх шкіл, ніж тепер.

Дальше автор противиться, щоби узагальнювати на ввесь український клир поведінку поодиноких духовників. Так само пригадує, що нічого кричати про потребу ського патріотичного урядництва, коли взагалі нема українських урядовців.

Взагалі ставити таку вимогу, це видається мені несправедливою річчю. Чейже громадяни даної держави, якщо вони є льояльні супроти неї і є зобовязані до тягарів супроти держави, повинні без огляду на національну приналежність мати змогу користати з громадянських прав. Те, що українські кооперативи краще просперують від польських кооператив, то це заслуга їх організацій, а не політичних інтриг...

Автор пригадує останні заяви українських представників на парляментарному терені і завважує, що вислів гр. Мицельського про те, що українці „направду" виказували добру волю, подобає на іронію. (Ми не такі делікатні, як п. Чайковський, і вважаємо, що вислів п. Мицельського є звичайною провокацією). Закінчує висновом:

Двори є і будуть бастіоном польщини в „кресах", але тільки ті, які ведуть конструктивну політику супроти національних меншин.

Змаги в Ga-Pa.

(Третій лист).

Ґарміш-Партенкірхен, 8-го лютого 1936.

— Можете поступити трохи вище? — питає мене пан у сірім плащі.

— Дуже радо. Хочу мати лише тільки місця, щоб я бачив докладно шлях і записав собі, що мені треба... Одначе, прошу вас, стоїмо над такою пропастю, що цей шлях видається мені для лещетарок за тяжкий, — відповідаю.

— Це дійсно вибрали дуже спадисту убіч, місцями під кутом 70 ступнів. Але це олімпійські змагання. Тут мусять зміритись найліпші сили — пояснив мужчина в сірім плащі.

— Ця убіч не лише що спадиста, але також нерівна, так що треба скоро орієнтуватись, де спад більший, де менший. Ще до того поставили ворітця з хоруговець, щоб лещетарки їздили луками. Одні ворітця ближче себе, другі дальше від себе. Треба очима дуже добре мірити, щоби знати, наскільки скрутити ліворуч, а наскільки праворуч — зробив я замітку.

На це відповів мій сірий сусід: „Скрут, при котрім стоїмо, найбільше небезпечний. Ворітця з синіх хоруговець стоять тут дуже близько до ворітець з червоних хоруговець, так що лещетарка мусить скоро звиватися, щоб зробити лук з червоних ворітець до синіх. Ще до того йде перед нами рів. Можна легко заїхати до нього. Але цеж попис найліпших лещетарок світа.

Щораз більше людей присувалося через хащі до нас над рів. Яких пять кроків вище перед самим скрутом уставило двох людей у темносиніх одягах фільмовий прилад на деревлянім столі. Оба мали на рукавах знак з олімпійських перстенів і напис „Фільмова служба".

З цього я пізнав, що це дійсно добре місце. На долині видно було два дручки з червоною плахтою із білим написом: „Ціль". Шлях заперетий був по обох боках линвами, привязаними до дерев. Вояки в бронзових одностроях з червоними опасками на лівім рамени стояли у відступах як сторожа.

Початок десь на вершку гори, але ціль видно було, як на долоні, і велику частину долішнього шляху. При кожних ворітцях стояло трьох суддів з червоними і білими перепасками. Читав я на них слово „Сляльом". Норвежське слово на цього роду змагання. Це є зїзд лещетами дорогою, яку несподівано наперед визначили судді змагань, щоби зміряти справність і бистрість людей, які мають визначеною „стежкою" зїхати на лещетах. (Німецька мова уживає замість норвежського слова „сляльом" свого слова: „Торлявф").

В соняшнім світлі ясніли перед нами велитенські гори. Ліси долом темніли припорошені снігом. Цей третій день олімпійських зимових змагань блестів від снігових іскор, що миготіли перед десятитисячною юрбою, яка пересувалась, тислась, рухалась і вкінці розмістилась по горі нерухомо, неначе пестрі прикраси величезного білого будинку.

В долині видно було олімпійський лещетарський стадіон з прапорами. За ним вкриті снігом чепурні домики в баварськім стилі містечка Ґарміш-Партенкірхен (Ga-Pa).

Нараз відозвався голос чоловіка, якого відсіля не було видно, але який стояв на вежі лещетарського стадіону, все бачив, все знав та говорив до нас, як якась незрима сила. Його спокійний баритон подав пояснення, що тут тепер відбудеться:

„Позір! Позір! В год. 11 зачнеться сляльом для лещетарок, які зголосились до олімпійських змагань цього року. Зголосилось 37 лещ-

Присуд на усташів.

ЕКС-АН ПРОВАНС, 13. 2. ПАТ. Вчора в процесі хорватських змовників промовляли оборонці. Вони доказували, що вбивство короля це політичний злочин і виказали злагіднюючі обставини. В год. 18. присяглі пішли на нараду. Салю нарад стерегла поліція. На підставі рішення присяглих, трибунал засудив *членів „Усташі" Поспішіля, Краля й Раїча на досмертні тяжкі роботи*.

Предмет та форма англьо-єгипетського договору.

КАЇРО, 13. 2. ПАТ. Прийшла тут відповідь з Льондону, що затверджує порозуміння між британським високим комісарем та єгипетським урядом у справі переговорів між обома державами.

ЛЬОНДОН, 13. 2. ПАТ. Всі приготування до переговорів покінчені, почнуться вони небавом у Каїрі, а якщо доведуть вони до договору, то підпишуть його у Льондоні. Велику Британію заступатиме англійський високий комісар у Єгипті сер Майль Лямпсон. Головним предметом переговорів будуть військові взаємини між Єгиптом та Великою Британією. Остання бажає там задержати досить великі ґарнізони, щоб забезпечити британські інтереси на Середземному Морі та на шляху до Індії. Англійцям залежить на тім, щоб це не викликало протианглійських настроїв. Англьо-єгипетська умова малаб форму договору взаємної допомоги, що давала би англійцям право виступати не лише на випадок атаки, але навіть, щоб її запобігти. Договір потверджував би теж англійські права до оборони Суеського каналу.

Флямандці проти „крівавого договору".

БРЮССЕЛЬ, 13. 2. ПАТ. Колишні флямандські вояки задумують зорганізувати 22. ц. м. вуличні демонстрації проти бельгійсько-французького мілітарного договору, називаючи його „крівавим". У демонстраціях має взяти участь 80.000 бувших флямандських вояків, що домагатимуться виповідження згаданого договору.

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ УРЯД ПРОТИ УМУНДУРОВАНИХ ОРҐАНІЗАЦІЙ.

БРЮССЕЛЬ, 13. 2. ПАТ. Уряд затвердив проект закону, що забороняє публичні виступи товариствам, які носять військові однострої.

із таких земель: Німеччина, Естонія, Вел. Британія, Голяндія, Італія, Канада, Норвегія, Латвія, Австрія, Еспанія, Швайцарія, Чехословаччина, Злучені Держави Америки. Пані будуть зїздити в тім порядку, як учора взяли участь у звичайнім зїзді з гори. Треба переїхати кожні ворітця, визначені тут червоними і синіми прапорцями. Треба переїхати через ворітця обома ногами. Не вільно здержувати розгону цілками. Лещетарка виїзджає на шлях, коли попередня вже переїхала через ціль. Цілий шлях переїде найперше двох провідників. Час зїзду міриться електричним приладом, який подає секунди і сотню частину секунди з якнайбільшою докладністю, бо початок і конець зїзду получені електричною струєю. Моє місце получене телефонічно з головними точками, так що можу подати, що де дїється".

Барітоновий голос замовк і дійсно попри юрбу, яка думала ще над поясненнями, що були призначені для неї, не для лещетарок, переїхав один мужчина в темно-синім одязі, а за кілька секунд другий мужчина в сірім одязі, з повним наплечником на плечах. Оба переїхали щасливо вузькі проїзди, визначені прапорцями, злетіли майже стрімголов по всяких карколомних частинах убочі і пігнали, як дика звірина, що ховається перед мисливим, через ціль.

— Тут дуже гарна нагода скрутити карк — сказав мій сусід.

— Знаменита, але люди не все користають з доброї нагоди. Не орієнтуються в час, — відповів я сірому плащеві, — і потім жалують.

Ледви ті два провідники провірили шлях і зникли десь там у долині між масами, коли за ними пустилося — неначе наздогін 37 лещетарок. Кожну лещетарку заповідав барітон з голосника, подавав число на її одязі, імя і призвище, а також державу, з котрої зголосилась.

Перша була норвежка в ясно-синім одязі, русяве волосся окружало короткими кучерями кругле, спокійне лице. Мигнула через червоні ворітця, зсунулась боком до скруту, зазначеного 4 хоруговками впоперек спадистої убочі, звернулась легко лещетами поміж прапорці, блиснула долі спадом у чергові червоні ворітця над ровом, скрутила до синіх ворітець на противлежнім боці убочі, смикнула в червоні ворітця, зазначені рівнобіжно до шляху по цім самім боці і з повним розгоном метнулася вперед у напрямі білого напису на червонім полотні впоперек шляху: „Ціль". Перед самою метою відбивалась обома цілками від шляху, щоб осягнути якнайбільшу скорість і закінчила свій зїзд луком-хрістіянією на право.

Мої сусіди кликнули: „Пріма!", „Чудово!", „Елегантно", „Величаво"! Барітон у голоснику подав число лещетарки, яке виднїло в червоній барві на її грудях і на її плечах: 16, її імя і назвище пані Нільсен, число секунд цілого зїзду: 81 сек. Опісля заповів: При початку стоїть пані Реш, Німеччина. Власне виїздить".

За якийсь час промигнула перед нами в білій шапочці й темнім одязі чорнявка з повним лицем, з білим інеєм, що осів довкола уст від морозу, просунулася жваво через гайок прапорців, навіть не доторкнулась ані одної цих перепон, що грозили їй на стрімкій убочі, неначе повбивані мечі і перейшла через ціль як ластівка. Барітон пояснив усе, що потрібно і подав час: „85 секунд".

Опісля зїздила друга німкиня, чорнява в темно-синім одязі, з дуже поважним, майже зажуреним лицем, п. Ґрасеґґер. Барітон подав час: „86 секунд" і говорив дальше: „Зачинає зїзд пані Стеврі, Швайцарія, число 31. Здається, що впала". До наших ух дістався оклик видців, що стояли десь угорі: „Ооох!".

На овиді шляху показалась лещетарка в темнім одязі, оранжево-жовта перехрестка на голові. Зїздила безпечно. Мій сусід ліворуч прошепотів: „Чудовий стиль". Барітон: „81 секунд". „Зїздити буде число 13. пані Пфайфер, Німеччина". Біла шапчина, темно-гранатовий одяг переїхав так безпечно і зручно, неначеб це не було число 13, але якесь дуже щасливе число, за котрим треба тужити. Барітон з голосника подав імя і час: „80 секунд".

Опісля продовжував: „Зачинає їзду пані Кранц". Юрба скрізь зашепотіла: „Христинка, Христинка". З одушевлених окликів відгадав я, що це котрась, від якої дуже багато сподіваються. Темно-гранатова стать зближалася гнучко, легко і звинно. Червона перехрестка на чорнявих кучерях, що спадали на шию. Подовгасте худощаве приязне лице, живі очі, що глядїли бистро й весело, як переїхати ці всякі поперечні і поздовжні ворітця, і які чекали на неї при кінці пропасти. Всі перепони були для неї забавкою. Уміла до них легко, та не за скоро, присунутись, завернути лещетами ні за багато, ні за мало, ужити то „плуга", то звичайного зісуву, то луку-хрістіянії — і зїхала через мету в 72 секундах. Юрба заплескала, коли барітон сказав це число.

Цілий простір між горами блестів від сонця. Це був перший дійсно гарний день зимових олімпійських змагань.

Опісля лещетувало ще 31 пань. Барітон називав кожну „дамою", не говорив „пані" або „панночка", подавав число, яке мала на собі, назвище і державу. При кінці повторяв це все і додавав ще час, якого вона потребувала до зїзду.

Переїхала молоденька, енергійна, гарна на лиці і гарна своїми рухами англійка. Потребувала 100 секунд і 4 сотих сек. Її червона перехрестка на русявому волоссі мигнула, як жаріючий вуголь.

Барітон пригадує: „Я подаю тепер лише час зїзду через цілий шлях, який є 600 метрів довгий і має 32 ворітець, висота спаду 200 метрів, але не подаю карних точок, які опісля зголосять судді, що розставлені при кожних ворітцях. Вартість кожного зїзду може опісля змінитись, бо під розвагу прийде не лише час, але також спосіб виконання зїзду".

На основі мого записника зїздило 37 пань, що заступали 13 держав. Зїзд не йшов дальшим паням так легко, як тим найжвавішим, що його розпочали. Деякі їхали дебрею за скоро і переїхали попри ворітця. Задержувались і вертались ступінем назад, щоб переїхати поміж поставлені прапорці, які падали від завеликого розгону, то ліворуч, то праворуч, деякіназдогнували прапорці і переїздили одною ногою по прапорці, поза визначеними ворітцями. Всі вони задержувались енергійно, поправляли свої помилки з жіночою терпеливістю й упертістю та зїздили в діл, щоб задержатись луком-хрістіянією то вліво, то вправо. Всі вони мали в рухах надзвичайну самопевність. Навіть коли падали і вставали, щоб поправити помилку, робили це жваво і второпно. Ані одна не викрутила собі ноги, що дуже легко могло статись.

Канадійки потребували до зїзду 144 секунд і 5 сотих до 150 секунд і 1 сотої. Американки від 106 секунд і 7 сотих до 158 секунд і 9 сотих. Останньою була заступниця Латвії, русалка в білій куртці, яка потребувала 176 секунд і 35 сотих секунди.

Барітон зарядив, щоб ті лещетарки, які мали час менший від 150 секунд, повторили зїзд. Перший зїзд забрав час від год. 11. до 12.30. Другий зїзд виконало 30 учасниць від год. 12.30 до 1.37.

Німкиня Кранц осягнула ліпший час, бо 70 секунд і 1 сотна секунди. Німкиня Ґрасеґґер потребувала 77 секунд і 4 сотні частини секунди. Норвежка Нільсен виконала другий зїзд у 77 секундах і 3 сотих сек. Це були найвиднїші і найзвинніші лещетарки.

Рішення суддів таке: Перші три побідниці в сляльомі: Кранц і Ґрасеґґер, обі за Німеччину; Шов Нільсен за Норвегію. Ця оцінка оперта на осягах у звичайнім зїзді і в сляльомі. Перша побідниця дістане золоту медалю, другі дві дістануть срібні медалі.

Іван Боберський.

Просфори.

В неділю 9. ц. м. відбулася заходом *Батьківського Кружка при школі „Р. Ш." ім. Короля Данила на Жовківському передмісті* просфора для родичів, що посилають дітей до теї школи. Просфору поблагословив о. А. Каштанюк, який виголосив теж відповідну промову. Промовляли ще дир. І. Герасимович, д-р Р. Мармаш, п. Фай і с. Матвіїв. Мило вражало, що на просфору явилися численно батьки-селяни з доокличних підміських сіл, як Сороки, Збоїська, Голоско і Малехів. Серед веселої-сердечної гутірки і співу колядок та стрілецьких пісень пройшов цей замітний вечір Жовківської дільниці на загальне вдоволення аранжерів і всіх учасників.

В мин. неділю відбулася заходом *чит. „Просвіти" і Кружка „Рідної Школи" в Знесінні Новім* традиційна просфора для членів і запрошених гостей. Просфору поблагословив і виголосив коротку промову о. В. Харина. Численно зібраних гостей (понад 200 осіб) привитав голова чит. „Просвіти" п. Сливка. Підчас просфори колядки і стрілецькі пісні співав мужеський хор під управою п. Міляновського і жіночий хор під управою п. Лотоцької. Одначе з найбільшим захопленням привитали присутні наших найменших, які відіграли картину „Різдвяна Ніч". Серед веселої гутірки свято протягнулось до пізної ночі і залишило між присутніми найкращі спогади. На святі зібрано датки на будову місцевої церкви і захоронки „Рідної Школи".

З відчитової салі.

„РОДИНА Й ДЕРЖАВА У СВІТЛІ КАТОЛИЦЬКОЇ НАУКИ". Відчит о. д-ра Льва Глинки в серії „Академічних Вечорів".

Головні тези реферату о. д-ра Л. Глинки такі: Подружє і родина з огляду на свою давнину, якою перевищає всі інші спільноти, та своє головне завдання — родження і виховання потомства — у всіх народів має першенство перед іншими культурними установами. Нові етнографічні досліди Wilhelm-a Schmidt-a та Wilhelm-a Koppers-a виказують, що моногамічне подружє та родина є такі давні, як людство, а теорії Morgan-a, Bachofen-a про різні розвоєві стадії від необмеженого полового вживання аж до патріярхального полігамічного подружа, що мали попередити моногамічне подружє, є науково необосновані та незгідні з історичною правдою. Дослідники стверджують сакральний характер подруж майже всіх народів. При розвязці питань подружа та родини треба брати під увагу як праву сферу одиниці, так також суспільности; нарушення їх мститься не тільки на подружі й родині, але також на народі й державі, передусім тоді, коли свобода одиниць переміняється в самоволю в подружних справах зі шкодою для суспільности, чого доказом занепад родинного життя в римській імперії. Справа здорового наладнання життя подружа й родини — це питання життя і розвою народу.

Основні принципи католицької науки про подружє, зібрані папою Пієм XI. в енц. „Casti connubii" 31. XII. 1930 р., такі: а) Подружє є установою Божого права; б) Подружє є установлене Творцем як нерозривний союз одного мужа з одною жінкою; в) Подружє, коли воно в часі віків затратило свій первісний вид, наданий йому Творцем та підпало зіпсуттю через полігамію й розводи, відновив Христос та підніс до гідности св. Тайни; г) Подружє як установа Божого права нормується в першій мірі Божими позитивними та природними законами, що їх ніяка людська влада, церковна чи державна, без нарушення справедливости та підірвання основ подружа ані змінити ані тим менше знести не може.

Причиною хибної розвязки питань подружа та родини є те, що люди легковажать внутрішній зміст подружа та його релігійні й суспільні елементи, даючи перевагу індивідуальній стороні, індивідуальним цілям подружа зі шкодою для суспільних. У богатьох модерних державах істнує напрям розвязки питань подружа і родини, прозваний „цивілізмом", що уважаючи подружє за звичайний цивільний контракт, відмовляє Церкві компетенції у справах подружа і родини християн та підчиняє подружє всеціло державі. Католицька наука заступає становище, що справи подружа і родини християн підлягають і Церкві і державі на основі слушно переведеного розмежування сфери діяльности Церкви й держави, а справи подружа нехристіян тільки державі в межах природного права. Природа і характер подружа християн, яко св. Тайни, дають слушний критерій для розмежування сфери діяльности Церкви й держави в подружих справах християн у той спосіб, що подружа умова, що є рівночасно св. Тайною, та її нерозривні наслідки (право й обовязок спільного замешкання, законність дітей, право родичів до виховання дітей) підлягають компетенції Церкви, а чисто цивільні наслідки подружа (права участи жінки в титулах і стані мужа, маєткові справи) підлягають компетенції держави.

Дотично виховання молоді католицька наука стоїть на становищі, що державі прислугує право щодо виховання молоді, одначе зі збереженням природних прав родичів та надприродних прав Церкви у виховній ділянці, і тому виступає проти виховного монополю державного.

І Церква і держава у своїй діяльности в подружих і родинних справах християн є обмежені Божим позитивним і природним правом, що його нарушення готовить руїну подружу й родині та вслід за тим — суспільності, народові й державі.

Цивільні подружа християн нарушують порядок, установлений Божим Провидінням, ведуть до конфлікту двох законодавств, церковного і державного, бо Церква не може зректися свого покликання кермувати духовими справами, до яких належить подружє християн, як св. Тайна. Вслід за тим ті подружа ведуть до правного хаосу в справі подружа й родини, до підірвання здорових основ подружа й родини, до розводів що раз признаних якимсь законо-

двством, ширяться, як історія виказує (приклад Франція, Совіти), мов зараза, до частих бездітних подруж і зігнань плоду з великою шкодою для подругів, суспільности, народу й держави.

В дискусії забирали голос д-р М. Дзерович (двічі), д-р І. Копач, п. Мацьків і п. Стеткевич. Коротку відповідь дискутантам дав на закінчення референт о. д-р Глинка

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Норвегія і санкції. Норвеський міністер закордонних справ заявив у парляменті, що уряд переслав до всіх членів Ліги Націй меморіял у справі великих втрат, що їх потерпіли норвеські рибалки з приводу санкцій. В меморіялі питають, яким чином можнаб збільшити вивіз риб із Норвегії.

— Зброєння британської імперії. Буджетові прелімінарі поодиноких британських доміній вказують, що й домінії й кольонії приготовляють скріплення оборонних сил. Сінгапур вже втрете додає пів міліона долярів до військового буджету. Остров Фіджі проектує збільшити буджет із 5-ти тисяч на 18 тисяч фунтів стерл.; Канада, що редукує видатки на 12 міліонів долярів — у буджеті летунства збільшує видатки на пів міліона. Австралія задумує видати на дозброєння 7 міліонів фунтів стерлінгів. Військова залога найважнішої англійської морської бази — Сінгапур — збільшилася оце на свіжі два курені британської піхоти. Крім цього покликано до життя добровольців до служби в т. зв. „громадянській охороні".

— Комунізм у Німеччині. Двох комуністів Еріха Кваде і Макса Мікіна засудив суд на досмертну вязницю. В мотивах присуду сказано, що на смерть не присуджено їх тільки з огляду на молодечий вік. Оба підсудні намагались відбудувати комуністичний апарат комуністичної партії під видом спортових організацій.

— Шпигунство в Чехії. Чеська влада безпеки перевела арештування у звязку з викриттям трьох шпигунських афер. „Народні Лісти" підчеркують, що шпигунство стає у Чехії поголовним явищем. Щоби вести успішну боротьбу зі шпигунством, газета домагається введення кари смерти, або досмертної вязниці за цей злочин.

— Справа ембарга на нафту. В середу вечером закінчив наради комітет 18-ох, що займався справою нафтових санкцій дотично Італії. Сьогодні нема виглядів, щоб введення санкцій на нафту було актуальне. Нафтові санкції могли би стати успішні щойно тоді, колиб їх пристосували теж Злуч. Держави Півн. Америки, але на це тепер не заноситься.

——o——

ПОШЕСТЬ ТИФУ В БЕСАРАБІЇ.

ЧЕРНІВЦІ, 13. 2. ПАТ. Пошесть плямистого тифу у Кишеневі не втихає. Щоденно нотують, що понад 100 осіб занедужує, кільканацять осіб умирає. Недужі не можуть найти приміщення у шпиталях, бо вони переповнені і тому пошесть лютує щораз то з більшою силою. Санітарна влада наказала перевести примусову дезинфекцію приватних і державних урядів, до яких заходить більше число осіб.

НАПАД НА ПРОВІДНИКА СОЦІЯЛІСТІВ ЛЕОНА БЛЮМА.

ПАРИЖ, 13. 2. ПТ. Авас повідомляє: Недалеко міністерства війни на бульварі Сан Жермен гурт молодих людей затримав самохід, яким їхав відомий провідник соціялістів Леон Блюм. Молоді люди з невідомих мотивів побили Л. Блюма палицями по голові і вибили шиби в самоході.

Франко-совітський пакт перед французьким парляментом.

ПАРИЖ, 13. 2. ПАТ. У французькому парляменті почалась у вівторок пополудні дискусія над ратифікацією франко-совітського пакту. Проєкт цей реферував комуністичний посол Торре. Він вказує на дотеперішні труднощі у створенні системи взаїмної помочі внаслідок вагань і відмови деяких держав й начеркнув повільну еволюцію совітської послідовности від Рапалльо, себто союзу з Німеччиною до пакту неагресії з Польщею. Внаслідок цього пакту большевики підписали опісля подібні пакти з усіми своїми сусідами, з Францією договір про взаїмну допомогу. Коли виринула справа договору загально-европейського пакту про допомогу якійнебудь нападеній державі, Польща не хотіла на нього згодитись, бо це було би получене із дозволом перемаршу через її територію в разі потреби німецької чи то совітської армії. Досі справа стоїть так, що лише договори французько-польський і французько-чехословацький зобовязують держави, що їх підписали, допомогти собі взаїмно, колиб на якусь з них напала Німеччина. Торре стверджує, що такого автоматизму нема у франко-совітському пакті, при цьому полемізує з німецькою пресою, яка твердить, що совітсько-французький пакт незгідний із льокарнеським пактом.

В дискусії, що почалась по докладі Торреса, говорив посол Фернан Льоран, виступаючи в дуже гострих словах проти ратифікації обговорюваного пакту.

Дальші наради в тій справі відложено до четверга.

Большевицькі літаки бомбардували японське військо.

ТОКІО, 13. 2. ПАТ. „Асагі Шімбун" повідомляє з Гайляру, що підчас боїв за Окляголку два большевицькі літаки бомбардували японсько-манджурські війська.

ХАРБІН, 13. 2. ПАТ. Два большевицькі літаки, які брали участь у боротьбі за Окляголку, скинули 8 бомб на територію Манджуко. Бомби не заподіяли ніяких шкід.

В справі подій на Волині.

Делеґація „Ліґи Оборони Прав Людини та Громадянина" у міністра справедливости.

„Роботнік" з 13. ц. м. подає: Вчора міністер справедливости приняв проф. Жигмонта Шимановського та д-ра Юліяна Маліняка як делеґацію Головної Управи „Ліґи Оборони Прав Людини та Громадянина". Зложили вони міністрові, як головному прокураторові, **меморіял у справі подій на Волині. Міністер обіцяв перевести** в тій справі точні доходження, щоб покарати виновників.

Вечір народньої ноші.

Великий перегляд селянських одягів.

„Українське Народне Мистецтво" у Львові до спілки з Українською Захоронкою, заохочені успіхом минулорічної оригінальної вистави, яка мала на меті зазнайомити українську інтелігенцію із найкращими зразками наших народніх строїв, повторили цього року таку виставу із зміненою програмою, доповнивши її сценками із народніх обрядів. Вечір складався із двох ріжних частин, однаково цікавих. Уперше мали ми нагоду побачити на сцені народні обряди так, як вони виглядають у дійсності, відтворені не акторами, неаранжовані, з усією оригінальністю їх безпосередньої наївности. Наші пані завдали собі чимало труду, щоб показатися в якнайгарнішому народньому вбранні; неодин з тих народніх строїв перевищував своєю красою та ціною найдорожчі балеві сукні великого карнавалу.

Саля дослівно тріщала від натовпу. Видко було на ній численних гостей із провінції і то не із самої околиці Львова, а далеких міст і містечок. Тільки при такій численній участи міг комітет покрити величезні витрати на костюми та кошти дороги кількадесяти селян, що мали вивести сільське весілля.

На сценічну програму склались: *колядка з околиць Львова*, яку вивели учні школи ім. Шевченка у Львові зовсім так, як це роблять мандрівні колядники, що ходять зі звіздою попід вікна. Спів їх робив враження повної життєвої правди з усіма її „недостачами".

„Різдвяний вертеп" відограло 8 сільських хлопців з Полянки коло Львова, зовсім так, якби не були на сцені, а ходили по хатах. Прості одяги, шапки та шаблюки, роблені дома, схарактеризовані власними, невмілими руками; виголошували свій текст, як уміли, без суфлєра, навіть без тої пози, яку мимохіть кожний актор прибирає, стаючи лицем до публики.

Пані-членкині „Львівського Бояна" відспівали *щедрівку з Київщини та низку колядок*; кожна з них мала інший народній стрій, кожний шитий спеціяльно на цей вечір і старовинну пахту; була це справжня ґама кольорів, достроєних так гармонійно, як хор голосів.

Найоригінальнішою частиною цієї програми було *„Сільське весілля", виведене селянами з Лисятич коло Стрия*; було їх 50; приїхали вони спеціяльно на цю виставу. Складалось воно з трьох частин: 1. У хаті молодої (вінкоплетення); 2. Прихід від молодого з короваєм і 3. У хаті молодого. Обряд супроводять пісні; молода, молодий, дружки, батьки, свахи, свати, бояри і гості поводяться так як у себе в хаті; на салі глядачі починають хвилинами сумніватись, чи мають перед собою справжніх селян. Селяни ці повторили попросту обряд, в якому самі брали багато разів участь, трошечки його імпровізуючи в тих випадках, коли один куплет пісні відповідає на інший. Ясно, що і тут весілля, яке тягнеться часом цілу добу, або і три дні, мусить бути скорочене; не можемо бачити, як відвозять молоду на фірі, або самого весільного бенкету.

На цьому скінчилася сценічна частина вечора; деякі глядачі, як після театральної вистави, пішли додому, інші (а було їх ще стільки, що заповнили всю велику салю) розійшлись по бічних салях „Бесіди", де був буфет. За той час комітет згуртував усі пані в народніх строях, що були ввесь час перемішані з публикою, поділив їх на ґрупи і підготовив до виступу на сцену, щоб могли вони хороводом показатись публиці та членам жюрі, які мали призначити три рівнорядні нагороди: за найкращі архаїчний, стилевий та мальовничий.

РЕВІЯ СТРОЇВ.

Всі народні строї були поділені на ґрупи, які виходили зокрема на сцену, ставали в ряд, обходили її довкола і сходили на салю. Першу ґрупу в числі 15 осіб репрезентувала Придніпрянська Україна. Вся вона була дуже згармонізована і звертала на себе увагу тим, що не було в ній ні одного нестилевого строю; під цим оглядом був це великий поступ уже в порівнанні з минулим роком. До другої ґрупи можна зарахувати строї з придніпрянського Поділля: вона була ріжнородна і добивалась на такі підвищ

Борщів, Заліщики, Буковина, Скалатщина і Тернопільщина. Разом були тут 22 пані. Скалатські строї були виведені у Львові вперше групою; вони зовсім відмінні кроєм і своїм матеріялом від тих, що хапали за очі багатством колірів і вишивок. У цій групі виступав теж окремий гурт строїв із Городенки, Бучача, Чорткова та Товмача (т. зв. покутські строї). Гуцульські строї, що належать до тої самої великої групи, виступали теж окремо, представлені 8 паніями (Космач, Кути, Рунґури, Ферескуля).

Найчисленнішою групою виступали строї бойківські, якими прибралось 36 пань. Сюди входять територіяльно Долинщина, Болехівщина, Самбірщина, Сколівщина і Турчанщина. Було між ними чимало одягів старовинного типу.

Четверту групу становили лемківські одяги, далі йшли одяги з Яворівщини, із львівського повіту та з Бобреччини, Перемишльщини, міщанські одяги з Угнова й Болехова, пара молодят з Городка й один старий одяг з Полісся.

Жюрі у складі проф. Ф. Колесси, М. Рудницького, Я. Мудрикової та д-ра М. Драґана (п-і Ірина Ґурґулівна, як пятий член жюрі і та, що мала пояснювати одяги на сцені, в останній хвилині занедужала), призначило такі три нагороди: За архаїчний стрій поліський п. *Наталці Ґурґулівній*, за оригінальний — п-і *Велигорській* (стрій із Серафинець) і за мальовничий п. *Уляні Старосольській* (стрій молодої з Тишковець, городенського повіту).

На ці три нагороди призначило „Українське Народне Мистецтво“: вишивану стилеву блюзку, різьблену гуцульську касету і вишивану торбинку. Оригінальних, стилевих і взагалі гарних строїв було так багато, що важко було між ними вибирати і ставити їх у якусь чергу. Тимто жюрі вирізнило ще кільканадцять із них на однаковому рівні, які мали на собі такі пані: М. Сокіл, Х. Колоненко, І. Бойковська, М. Чапельська-Горчинська, О. Ґаландюкова, Ґенсьорська, О. Чикович, Рибчаківна, Мудрикова, Біренька, Щуратович, С. Дорошенкова, Марія Терлецька, В. Вічковська та Хр. Терлецька.

Велику заслугу в організації вечора мали крім пань із двох установ, що його придумали та підготовили пані О. Савицька з Перемишля, пані О. Ґаландюкова з Болехова, Велигорська з Висової, Ґашинська з Перегінська, Лисова із Стрия, Майковська із Поляниці, Наковечна з Ферескулі та Ол. Блятник з Іваніжки; вони позбирали цінні строї і прислали їх або привезли на цей вечір. Вертеп підготовив м-р Береза з Полянки, колядку проф. Гриневецький і Похмурський, щедрівку О. Кривіцька і Плешкевич. Сільське весілля оживив Фель Отецура з Лисятич. Ядерне вступне слово виголосила пані Равова, пояснювала зразки ношi з великим знанням п-і Павликовська. Доставили костюми також: стрийський музей (дир. О. Сілецький), музей „Бойківщина“ із Самбора, музей Н. Т. Шевченка, етноґрафічний музей СС. Василіянок у Львові.

Імпреза в цілости прегарна, на жаль, трохи розтягла і протягнулась за довго.

—o—

СТИХІЙНІ НЕЩАСТЯ І КАТАСТРОФИ.

СОФІЯ, 13. 2. ПАТ. Дирекція поліції оголосила, що число жертв в останній залізничій катастрофі у Болгарії зросло до 52 осіб.

АНКАРА, 13. 2. ПАТ. Снігові попереривали телефонічні і телеграфічні получення з закордоном. У Тракії замерзло 6 осіб, яких захопила метелиця. На стації Чатальджа особ. поїзд наїхав на поспішний поїзд „Орієнт-експрес. Жертв у людях не було. Багато кораблів на Чорнім Морі у небезпеці. Околиці Смирни під водою. Богато сіл відрізані від світа.

БУЕНОС АЙРЕС, 13. 2. ПАТ. Військовий літак, який летів з Пуерто Пой до Трес Яскінас упав при устю рік Ортеказа і Кекета. В катастрофі згинуло 10 осіб, 5 тяжко ранених, 3 легко ранені.

З ТОВАРИСЬКОГО ЖИТТЯ.

Вечерниці „Основи“.

Стара традиція стягнула на цьогорічні вечерниці „Основи“ такі маси гостей, що на паркеті важко було обернутися; врештою це не псувало доброго настрою. Звертала увагу невеличка підземна кімнатка, уладжена в стилю бару, де гості танцювали під звуки настрової гармонії; у трьох інших салях грали орхестри. Світанок не розігнав охоти і розбавлена публика з жалем покидала салі перед осьмою годиною. Бажаним було б, щоб на будуче комітет усунув недотягнення з тих малих вечерниць і дещо скорше видавав запрошення.

НОВИНКИ.

— **Футра, всілякого рода, найвибагливіші,** поручає Юліян Глушіаський, пл. Капітульна 3. І. п. Телефон 254-46. 10 107—?

— **Нововідкритий ресторан Зелинського,** Гродзіцьких 4, побіч Ринку — поручає снідання, обіди і вечері. Пиво живецьке і буське. Телефон 267-47. 1135

— **Службу Божу з Успенської церкви** трансмітувало вчора, в день Трьох Святих, львівське радіо. Целебрував Преосв. Будка в окруженні о. кан. Лопатинського й Дзеровича. Діяконував о. Горчинський, що відчитав теж вірним у церкві промову Ексц. Митрополита, що її одночасно передавало радіо з кружків. Співав прегарно хор богословів, що звучав у радієвій передачі просто знаменито (далеко краще, як хор мішаний). Дуже бажано, щоб хор богословів співав можливо частіше Службу Божу в тих днях, коли є радієві передачі.

— **Відкриття посмертної вистави Ол. Новаківського** відбудеться в неділю 16. ц. м. в салях Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка. Початок: год. 12-а вполудне.

— **В Українському Науковому Інституті** в Берліні відбудеться 14. ц. м. виклад д-ра М. Антоновича на тему „Українське козацтво у звідомленнях пруського посольства“ (1600—1648).

— **Виклад о. д-ра Г. Костельника.** В суботу 15. ц. м. виголосить о. д-р Г. Костельник у салі Реміснечої Палати при Стрілецькій площі у Львові виклад на тему: „Проблема стигматизації у Насті Волошин“. Початок в год. 16.

— **Академічні Вечорі у Львові.** В неділю 16. ц. м. в салі „Української Бесіди“ (Львів, вул. Руткавського 22) відбудеться в год. 18. виклад п. н.: „Східні і західні впливи в українській Церкві“. Прелеґент: проф. д-р Микола Чубатий.

— **Комітет Вечерниць „Червоної Калини“** просить Шановних Гостей підняти карти вступу на нинішні вечерниці заздалегідь в адміністрації Видавництва при вул. Зіморовича ч. 12, II. п., щоби оминути натовпу при касі.

Всі професії.

Фортуна не забуває за жадну професію і обдаровує нарівні умових працівників, як і фізичних, рільників, промисловців, купців, ремісників.

Представниками ремесла є напр. пп. **Едвард Колінський,** кімнатний маляр і **Олександер Мельчук,** пекар, оба з Воломіна під Варшавою, Купили вони до спілки четвертку льосу ч. 173404, на який в IV-ій клясі 34-ої Льотерії впало 50.000 зол. Кожний з них дістав по 5.000 зол.

П. Станислав Войда, замешкалий при вул. Медовій 11, у Варшаві, є живим доказом, що віра численних графів у коминяра, який приносить щастя, виправдана, бо сам є коминярем, і на його льос впало 1000 зол..

П. Войда має надію, що в 35-ій Льотерії, якої тяг нення І-ої кляси почнеться 20. ц. м. напевно виграє значно більше.

— **Виділ УФОТО у Львові** повідомляє, що в місяці лютім відбудеться в домівці т-ва (вул. Шашкевича ч. 5) такі відчити: 20. ц. м. Ярослав Савка: „Вживання магнезії при нічних знимках“ з демонстраціями; 27. ц. м. Юліян Дорош „Поїздка на Гуцульщину 1935“. Початок год. 19. Крім того виділ уладжує в лютім і березні 6-тижневий курс побільшення. Лекції двічи тижнево. Оплата за курс 10 зол., для членів 7 зол. Перша лекція 20. ц. м.

— **Хто почав забаву на Вечорі Народньої Ноші** і не довів її, розбавлений, до кінця, нехай доповнить її забавою на великій Маскараді, яка відбудеться 22. ц. м. у салі „Народнього Дому“. Пані, що придумають дотепний костюм, хочби найдешевший, не витратяться на нього зовсім дурно; комітет призначить 10 цінних нагород за найкращі костюми. Увесь дохід на наших найбідніших дітей, якими опікується „Захоронка“ і які так дуже потребують помочі підчас суворої зими.

— **Вияснення.** У звязку з новинкою п. н. „Адвокати чужинці проти української мови“, поміщеною в ч. 345 „Діла“, названий там д-р Яків Шмуц, адвокат у Тлустому надіслав нам вияснення, що перекладу українського судового позву на польську мову зажадав не з легковаження до української мови, але тому, що цей позов був написаний нечитко і змісту його годі було розібрати. Д-р Шмуц запевнює при цьому, що все відносився з належною пошаною до української мови і всього, що українське. Хочемо йому вірити.

— **Мороз злагіднів,** в останніх днях, як це передбачували. У Львові було в четвер 3—4 ст., в Кракові настала навіть відлига. В цілій Европі, навіть на Балкані лютяться сильні завирюхи, при чому втратило життя чимало людей.

— **Перед весняним садженням дерев.** На терені східно-південних воєвідств побільшується з кожним роком скількість дерев, саджених вздовж доріг. Акцію садження дерев ведуть переважно повітові і громадські самоврядні установи при участи шкільної дітвори. Як повідомляє агенція „Всхуд“, цього року вже почались приготування до садження дерев, а то на основі досвідів, що наслідком пізного приготування попередніми роками багато за пізно посаджених деревець зісхло. Шкілки дерев вже вислали до громадських управ зазив, щоби прислали точні списи запотребування. Деякі громади у Сх. Галичині ведуть від кількох років акцію садження овочевих дерев на основі пляну, який приносить громадам дохід у буджеті за проданий або винайм лений збір овочів.

— **Нові бійки студентів політехніки.** В четвер 13. лютого ц. р. дійшло до бійки у львівській політехніці. Польські студенти побили чотирьох студентів жидів, якими заопікувався лікар. Напасники повтікали.

— **80 учениць впало до ставу.** На ставі Фідеркевича в Станиславові совгалося перед кількома днями 80 учениць І. кляси державної жіночої гімназії під опікою вчительки. Коли вчителька скликала збірку всіх учениць посередині ставу, лід заломився у дівчата попадали в воду. Счинився великий крик і переполох. Хоча став не був дуже глибокий, кілька учениць почало тонути. Виратував їх шкільний возний. Тільки 9 учениць вийшло з халепи на сухо, всі інші замочились при 20-ступневому морозі. Деякі з них відвезено самоходами і приватними возами до дому. Зачувати, що кілька учениць захорувало на запалення легенів.

— **Львівська хроніка.** Поліція глядає за циганкою, що при вороженні вимантила від служниці Франціішки Колодій 25 зол. — На вул. Мілашевського якийсь грабіжник вирвав Анні Кривда із Замарстинова торбинку з готівкою 200 зол.

— **Большевики пускають блахмана.** Світ розуміється на большевицьких штучках. Недавно прийшли вістки з Москви, що совітська Академія Наук привела до життя комахи та раки, замерлі 3.000 літ. Газети помістили цю новинку.

А тепер пише про це відомий большевицький приятель „Ню Йорк Таймс" таке: „Важко повірити в те, що совітська академія наук подає до вірування. А вона каже, що в замерзлому підбігуновому колі спали раки й комахи в землі 3.000 літ тепер їх покликали до життя. Такі байки приходять з Москви. Наука не така чудодійна, як це вмовляють в декого. Можливе, що департамент пропаганди при совітському уряді хоче перевищити Каліфорнію і її замерзлу малпу, яку привернули до життя за великі кпини біольогів; а може хочуть перевищити байку про оживлення бактерій, що то їх проф. Ліпман відкрив в метеоритах, які впали з іншого світу. Правда, важко знищити життя в організмах нижчого типу. Деякі бактерії можуть витримати велику жару та мороз плинного повітря. Але не на 3.000 літ. Недавно померший Воллис Бодж робив досвіди з насінням, що зберeглися в гробівцях фараонів у Египті. Але вони не зійшли і розвіяли досі поширювані байки, які походили з Египту. Таксамо мається діло з жабами, що вискакують з скал, які створилися ще тоді, коли земля була молода. Не було ніякого справді вченого біольога в тому моменті, коли розбивали скалу. А щож говорити про ті малі комашки, що бренять і лазять після того, як вони переспалися в леді отих марних 3.000 літ, або про ті раки, що з них родяться новенькі раки? Колиб ми хотіли щось бачити, то передусім оце яйце зперед мільона літ, що про нього оповідає Велс. З яйця зродився отой страшний птах, що зробив пригноблюючим життя для чоловіка, який опинився самотою на пустім острові. Відповідальний комісар повинен випустити кілька штучних вогнів у бюрі пропаганди, бо те, що він пускає в світ, є дуже оспале і консервативне. Чи не булоб краще викопати в Сибірі кілька вигаслих мастодонтів і привчити їх танцювати вальса в якомусь московському цирку? Або ще краще привести до життя кілька мурашок-термітів, які спали в янтарі (бурштині) 36 мільонів літ, пустити їх до кімнат царської палати і звеліти їм погризти обстанову. Можна сказати, що байкарі мають більше фантазії ніж большевицькі агітатори". — Заввага дуже влучні. Справді від літ приходять з совітського царства найбільш неймовірні вісти. Пересічний чоловік лише здвигає раменами і не знає, що сказати. Десь там відкрили не лівночі спосіб плекання збіжжа, щоби виживити голодуюче населення. Це якраз у тому часі, коли з України приходять жахливі вісти про голод. Це очевидне, що такі вісти мають якусь ціль. **С. Д.**

З кіна.

КІНО „МАРУСЕНЬКА": „ГРОШІ"; „БУНТ ЗВІРІВ".

„Гроші" виводять нам нового актора, що має бути суперником відомого Чарльза Ляфтона; це фільма сильно драматична, добре грана, хоч пересічна. Зате друга „Бунт звірів" зроблена на підставі повісти Джека Льондона, може заступити нам цілу програму. Є це історія молодого юнака-сироти, що виховався серед коней і у своїй любові до них дійшов до того, що вважав своїм обовязком піклуватись сиротою-жеребцем, наче покиненою дитиною. Маємо тут гарні сцени дикої природи з табунами диких коней. Коли тисячі їх пасеться свобідно або жене дико вперед, відчуваємо їх красу та силу. Кінь, що є героєм фільми справді чудовий і дає доказ небуденного стихійного розмаху та інтелігенції. Фільма дуже людська і зворушує простими засобами не запозиченими з кінової робітні.

КІНО „КАСІНО": „МЕЛЬОДІЯ ВЕЛИКОГО МІСТА".

Це місто Ню Йорк. Ця мельодія — музика музичної ревії з танцями. Головні дієві особи: молодець, що хоче здобути славу новим театром при помочі чужих фондів та ще невідкритої зірки; репортер великого щоденника, що здобуває собі імя та поправляє своє фінансове становище скандальними новинками з великосвітського середовища, кидаючи під ноги колоди молодцеві від ревії; секретарка директора ревіового театрику, хитра як репортер та язиката, як грамофон. Далі йде молода мільйонерка, що шукає льокати для своїх грошей, свого сценічного таланту та свого серця, — врешті геройка цілої ревії молода жінка, що віднукує свого товариша із студентської доби тому, що його любить. Серед безлічі напів банальних і шабльонових сцен, із сентиментальними пісеньками та комічними виступам, серед постатей добре нам відомих із інших таких фільм, знайомимося тут уперше з новою, дуже симпатичною та доброю артисткою Елеонорою Пауел, що знаменито танцює. Індивідуальні танці та балет у цій фільмі нагороджують нам своєю оригінальністю мало оригінальну фабулу.

Дивогляди.

ТАНЦІ АЖ ДО УПАДКУ.

У відомій французькій пристані Гавр від кількох тижнів ідуть змагання танцюристів. Іде про те, скільки тижнів яка пара довше витримає. Танцюристи переривають танок тільки на те, щоб зїсти і кілька годин виспатись. Деякі з них почувають себе знаменито і кажуть, що не відчувають уже втоми. Після 6 тижнів залишилось іще 5 пар. Публика зранку до вечора приглядається змаганм.

ОБЕЗПЕЧЕННЯ ПАНЧІХ.

Одна велика паризька крамниця, що продає тисячами жіночі панчохи, придумала американський спосіб реклями. Вийшла в порозуміння з одним товариством обезпечень, щоб обезпечувати покупцеві панчохи, коли вони підруться. Торкається це головно дорогих панчіх. Окрема комісія стверджує, чи панчохи подерлись з вини покупниці чи з вини фірми. Коли винна фірма, дама дістає нові до 10 днів від часу, як їх купила.

Зі судової салі.

12 УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН ПЕРЕД СУДОМ ПРИСЯГЛИХ У БЕРЕЖАНАХ ЗА ОУН.

У понеділок 10. лютого ц. р. почався перед судом присяглих у Бережанах великий політичний процес проти 11-ох селян та одної селянки-українки з Ляшок і Чарторії, бобрецького повіту. На лаві підсудних засіли:

1) Микола Василишин, ур. 21. лютого 1914, з Ляшок Горішніх. 2) Теодор Свобода, ур. в серпні 1907 р., з Чарторії. 3) Гринь Николич, ур. 18. лютого 1914, з Чарторії. 4) Дмитро Лалак, ур. 13. березня 1914, з Чарторії. 5) Михайло Чорний, ур. 9. лютого 1910, з Чарторії. 7) Степан Гандзій, ур. 25. лютого 1911, з Чарторії. 8) Іван Сидор ,ур. 12. лютого 1911, з Чарторії. 9) Осип Гарасевич, ур. 18. лютого 1909, з Ляшок Горішніх. 10) Федько Зазуля, ур. 17. березня 1911, з Ляшок Горішніх. 11) Марія Гембайло, ур. 16. червня 1915, з Ляшок Горішніх і 12) Михайло Левицький, ур. 14. травня 1912, з Ляшок Горішніх.

Всі підсудні перебувають в арешті від 1. і 6. червня 1935. Трибуналові проводить суддя д-р Лукаш Фудалій, обвинувачує прок. Вежбіцький.

Акт обвинувачення закидає усім підсудним приналежність до ОУН. Розправа треватиме цілий тиждень.

Дописи.

ВИННИКИ.

Просфора в Винниках коло Львова. Заходом комітету під проводом о. кан. Гриняка уладжено просфору дня 9. п. м. в салі читальні „Просвіти" для громадян міста Винник. У тім святі взяло участь коло 150 осіб. По посвяченні просфори о. кан. Гриняк і місцевий новий катехит о. д-р Богонюк поділилися нею зі всіма громадянами, після чого приступлено до споживання підвечірку, приладженого комітетом пань під проводом п. Щуровської. Серед свобідної розмови і співу колядь минав час дуже приємно. О. Гриняк представив зібраним значіння просфори для нашого народу, пригадав світлі моменти з нашої історії та загрівав присутніх до праці для добра народу. Помітне враження викликала промова місцевого лікаря д-ра Нагляка, що вказав також на теперішнє лихоліття і способи протиділання та візвав присутніх зложити добровільні датки на фонд будови Нар. Дому у Винниках. Зібрані зложили поважнішу суму на згадану ціль. Добру промову виголосив також п. Чепіль, що вказав на рішальну ролю гр.-кат. обряду в житті українського народу. Після того зібрані забавлялися до півночі, переплітаючи розмову танцями при звуках читальняної музики. — Варто піднести, що тут. громадяни, розворушені грозою упадку місцевих кооператив, дещо успокоїлись, бо завдяки енергійним заходам місцевого лікаря д-ра Нагляка та гурту людей доброї волі вдалось покищо зберегти споживчу кооперативу й Українбанк від руїни. Обовязком місцевого громадянства буде тепер скріпити загрожені кооперативи через громадне вписування в їх члени та масовий закуп товарів у споживчій кооперативі, щоби в цей спосіб забезпечити їх тривале іствування. **Учасник.**

ПЕРЕМИШЛЬ.

Садівничо-городничі курси. Від 3. лютого ц. р. городнича секція філії „Сільського Господаря" в Перемишлі веде курси для селян та міщанства Перемишля. Учасників курсу є близько 50. Цікаве те, що на курси ходять селяни не лише з підміських сіл, а також з дальше віддалених (і на 15 км.). Курс принесе певно велику користь нашому селянству. (М. З.)

СТАНИСЛАВІВ.

Свято Крут. Мин. неділі відбулась у нас академія в честь героїв зпід Крут, яку влаштувала „Молода Громада" в салі „Сокола". На програму зложилися: промова мгра Бараболяка, скр. сольо п. Бойківної, форт. сольо п. М. Тимківної, декламації п. Л. Каратницької і п. Рогатинського та три пісні муж. хору „Думка". Закінчилась академія національним гимном. Найкращою точкою була декламація п. Л. Каратницької, яка віддала „Крути" Янова з надзвичайним зрозумінням та відчуттям. Публики небагато. Дбайливі й гарні декорації арт.-маляра М. Зорія причинились теж до вдатного переведення академії. **Б. Д.**

САМБІР.

Загальні Збори кооперативи „Отак". Дня 5. ц. м. відбулися річні заг. збори одинокої в самбірському повіті української трикотарської і галянтерійної кооперативи „Отак". Звіт з діяльности кооперативи і з ревізії склала уступаюча управа. Кооператива іствує від 3 літ і помітно розбудовується. Під цю пору веде робітню скарпиток та панчіх і галянтерійну крамницю. Вироби кооперативи першорядні і знані зі своєї доброї якости не лише між українським, але й польським громадянством. Спеціяльно добру славу здобули ці вироби в кооперативних кругах, але масовий збут ще неможливий, бо кооперативні робітниці не всилі ручно заспокоїти потреб ринку збуту і тому не може кооператива видержати конкуренції з механізованими фабриками. В кооперативі заняті майже самі абсольвентки прив. української семинарії „Р. Ш." в Самборі, якої директор д-р Михайло Скорик є справником цієї кооперативи. В робітні при виробі скарпиток працює 6 абсольвенток, у крамниці 1. Всі, в міру спроможности, дістають винагороду. Управа працює безплатно. Кооператива спершу примістилася в одній домівці, нині займає 3 льокалі „Церковного базару"; зачинала своє підприємство зі 150 зол. капіталу, нині має власного капіталу 2.760 зол., торги зросли в останньому році на 43 проц. Все те вказує на скорий розвиток кооперативи і безінтересовну та повну посвяти працю управи. У кооперативі купують здебільша самі селяни. самбірське громадянство, на жаль, дуже мало. Часто можна стрінути поважних українських громадян по чужих, конкуренційних фірмах. Час би стямитися і здійснювати гасло: „Свій до свого!" По звіті управи розвинулася жива дискусія. Промовці звертали увагу на мале число членів кооперативи (36), які дошукувалися причини в надто високому уділі, який сягає 25 зол. і пропонували, щоби збори обнизили уділ до 10 зол. Одначе збори задержали уділ у дотеперішній висоті, а новій управі доручили повести акцію за придбанням нових членів. Зі зиску за 1935 р. у квоті 236 зол. призначено 10 зол. на українських інвалідів, решту до запасного фонду. Загальні збори змінили статут кооперативи відповідно до вимог теперішнього кооперативного закону і приняли взірцевий статут Р.С.У.К. Новообрані члени Надзірної Ради зложили перед зборами приреку на руки голови Н. Р. ради. Т. Біленького. Одночасно Н. Р. покликала ту саму управу в складі: дир. Скорика як справника, ради. Стефановичеву як книговода і проф. Горинткевича як скарбника. Вкінці збори висловили присутній члениці Надз. Ради п. Елеонорі Кульчицькій подяку за те, що вона дала кооперативі більшу готівку, якою кооператива користується від оснування до нинішнього дня. Мрією управи розбудувати кооперативу до тої міри, щоб вона заняла всі крамниці „Церковного ба

зару". В проекті: швальня біля і дитячих убрань, а навіть жіночих суконь, модиярська робітня капелюхів та українське фризієрське підприємство. Громадяни Самбірщини повинні підтримати добру волю і завзяття управи з усіх сил!

КОПИЧИНЦІ.

10 літ праці на становищі голови повітової організації жіноцтва. Мало кому з працівників на народній ниві вдається видержати повних 10 літ на провідним становищі в якійнебудь українській культ.-освітній установі. Коли видержить, то це велика честь, а заразом заслуга, що її кожний мусить признати такому витревалому робітникові. Це власне треба признати дотеперішній голові філії „Союзу Українок" у Копичинцях п. Стефанії Червоняковій, нинішній управительці 7-клясової рідної школи. Саме в 1935 р. проминуло 10 повних літ щирої та успішної праці в жіночій організації. Переважно своєю невсипущою і витревалою працею і майже виключно своїми поїздками по селах доконала того, що сьогодні в повіті істнує таке поважне число кружків „С. У.". Заслугою її є також, що спопуляризовано гасло організації жіноцтва та що і в інших установах повіту (культ.-освітніх та економічних) працює поважне число жінок. Коли в цім році п. С. Червонякова мусіла уступити з проводу повітової організації (тільки тому, щоб уповні вивязуватися з великих обовязків, що тяжать на ній як управительці школи Рідної Школи), то слід висказати їй прилюдно признання і подяку від громадянства, яке розуміє і цінить важку працю в наших установах, а ще до того на провідним становищі.

Загальні Збори філії „Просвіти" відбулися дня 7. II. н. р. в салі „Нар. Дому". Внаслідок лихої погоди явилася на Зборах тільки половина представників читалень та кільканадцять фізичних членів. Після звітів голови дир. В. Пенцака, скарбника інж. Я. Мушія і бібліотекаря п. Демяна Еліїва відчитав предовгий звіт Контр. Комісії п. П. Долгань, що як особистий ворог голови п. В. Пенцака, поставив собі за ціль перед присутніми „левреіхатися" по нім. У звіті, непідписаним іншими членами К. Комісії, ужив він ріжних колючок для голови філії. **Учасники Зборів у великій більшости були проти того виступу голови Контрольної Комісії та одноголосно висказали побажання,** щоби з особистими амбіціями не виступати на Заг. Зборах. На внесення Комісії матки вибрано одноголосно головою філії мгра Остапа Фірчука та членів Виділу в такому складі: мгр А. Троян, мгр О. Зеленецький, мгр І. Чабан, о. В. Рижевський, дир. В. Пенцак і проф. М. Біган.

БЕРЕЖАНЩИНА.

Свято просфори в Плотичі, пов. Бережани, відбулося вечором 2. п. м. у просторій виставовій салі читальні „Просвіти". Просфору поблагословив місцевий парох і голова читальні о. Долинський, що опісля виголосив промову, заохочуючи присутніх до згоди та єдности. По спожитті просфори з медом засіло партіями коло 400 громадян і громадянок, не вчисляючи молоді і дітей, до спільної вечері, підчас якої молодь при звуках музики колядувала та співала стрілецькі пісні. Підчас вечері мав також промову місцевий управитель школи та одна громадянка. Після вечері були забави і танці, в яких брала участь молодь.

СТРИЙЩИНА.

Академія в роковини бою під Крутами. Заходом читальні „Просвіти" в Корчині Рустикальному, пов. Стрий, відбулася в неділю 2. ц. м. академія з нагоди роковин бою під Крутами. Академію відкрив голова читальні о. Григорій Воскрес, що в гарно обдуманих словах змалював наші визвольні змагання, згадуючи про значіння бою під Крутами на тлі подій на В. Україні в 1917 і 1918 рр. Опісля місцевий муж. хор під орудою п. І. Геврана відспівав пісні: „Гей у лузі", „Ой впав стрілець" М. Гайворонського. Дальше був основний і дуже добре опрацьований реферат про значіння бою під Крутами п. Семена Сородника. З черги муж. хор відспівав „Заквітчали дівчатонька" М. Гайворонського. Декламація п. Ярослава Меленчука, який з вервою і зрозумінням виголосив вірш „Крути" випала добре. Муж. хор відспівав знову пісню: „Не плакати нам" Й. Кишакевича. Дуже подобалась декламація п. Теодора Кирчева, який передав з чуттям і правдивим декляматорським хистом вірш С. Левченка „Наддніпрянщині". Муж. хор відспівав знову пісні: „Ми не кинемо зброї своєї" Я. Ярославенка і „Кони ви взяли" М. Гайворонського. Впорядчики академії, референти, декляматори і члени хорів мали за свою працю повне вдоволення, бо обширна саля Нар. Дому була публикою виповнена вщерть, яка по кожній точці програми дякувала їм рясними оплесками, а по відспіванні нац. гимну з повною душевною насолодою верталися всі до дому. З добровільних жертв вступу на академію квоту 20 зол. призначено на українських інвалідів.

X.

Нові книжки й журнали.

Антін Вартовий: У СУМЕРКАХ ВІКІВ, історична драма на 3 дії з ілюстраціями Антона Малюци. Львів 1936 **Накладництво „Українська Культура".** Стор. 56. ф. 8

З дороги життя.

В сонці пісні.

Мало того, що люблю, а просто пропадаю за нашою піснею і мабуть з ніким і з нічим не зжився я і не звязався так, як з нею. Вірний по смерть. Співаю собі, коли мені весело і тоді, коли на душу впаде туга...

Тому ніхто не подивується, що люблю я „Запорожця за Дунаєм", де так з журбою радість обнялась, де поруч італійщини тремтить стільки своїх рідних звуків і мельодій.

Та, їй Богу, хвилево маю досить. І виписався я про нього і наговорився. А тепер його тінь ходить слідом за мною і бренить мені в оба вуха.

Нераз маю враження, що цілий український Львів розіспіваний „Запорожцем".

Де лиш українська установа, український дім, чи закуток — всюди блудить і несеться його луна.

Коли минаю „Рідну Школу", вчувається мені що учительський збір захриплими голосами виспівує сумно „В нещасливій нашій долі..."

Коли минаю домівку Центросоюзу, летить за мною давінкий барітоновий голос і спів: „Мирно слухать не мішать!"

Переходжу поруч одної жіночої редакції, а гострий сопран дреться, як трамвай на закруті: „Ні, нехайже чують люди, ні не буду я мовчать!"

Коло Земельного Банку дочуваю молитву Андрія, але з текстом ніби уже Рильського:

„Земля кохана жде на нас!
На крилах ми повад „Дністер"
Полинем в рідну Україну"...

По деяких домах співають: „Тепер я турок — не козак...", в Ревізійному Союзі лунає каватіна султана: „Як тихо тут і супокійно", а в Маслосоюзі співають таки найкраще бо:

„Ялівко моя прекрасна,
Серцю радісний сей час!"

Гей, ти, хато розіспівана, як казав Виспянський...

Тиберій Горобець.

Спорт.

ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КУРС.

Лещетарський курс для початкуючих уладжує Сокільська Лещет. Секція. Перша лекція відбудеться у пятницю 14. II. в год. 15. на Кісельці. Збірка учасників на останнім перестанку 4 (Високий Замок). Інформації в канцелярії Сокола-Батька від год. 9—13 та 19—21.

КАЛЄНДАРИК КРАЄВИХ ЛЕЩЕТАРСЬКИХ ЗМАГАНЬ

З огляду на несприятливі атмосферичні відносини відкликано усі попередньо оголошені речинці краєвих лещетарських змагань. Нові речинці краєвих лещетарських змагань такі:

29. лютого і 1. березня. Львів: Краєві змагання в бігу на 18 км. і скоці до комбінації (норвежська комбінація).

7., 8., 9. березня. Славсько: Краєві змагання в альпейській комбінації й отвертий конкурс скоків, міздові.

12. березня. Львів: Краєві змагання в бігу на 30 км.

15. березня. Львів: Краєві змагання в гінцих.

22. березня, Львів: Дружинові міжклюбові.

IV. ЗИМОВІ ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИЩА.

У вівторок 11. лютого ц. р. відбулися півфінальні гаківкові змагання і совгарські перегони.

ПІВФІНАЛЬНІ ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

До цих змагань станули 8 найкращих дружин, які поділено на дві групи. До І. групи ввійшли: Канада, Німеччина, Англія і Мадярщина, до II.: Америка, Австрія, Швеція і Чехословаччина. Цим змаганням на Різерзее приглядалося кільканадцять тисяч осіб.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ — ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА 2:0 (0:0, 2:0, 0:0). Американські змагуни мали ввесь час перевагу. Чехи боронились розпучливо, але не могли здобути жодної брамки.

ШВЕЦІЯ — АВСТРІЯ 1:0 (1:0, 0:0, 0:0). Вирішні ворота здобули шведи вже в першій терції. Гра була дуже гостра і тому змагання перервано на кілька хвилин. Суддя мусів усунути кількох грачів з грища.

АНГЛІЯ — КАНАДА 2:1 (1:1, 0:0, 1:0). Ці змагання відбулися пізним вечором. У першій терції англієць Девей здобув перші ворота, але канадійці вирівняли. В другій терції канадійці даремне намагались здобути вирішні ворота, але це їм не вдалося, бо англійці боронились знаменито. В третій терції англійці здобули другі ворота і таким чином перемогли вперше дотеперішнього мистця світу.

НІМЕЧЧИНА — МАДЯРЩИНА 2:1 (0:0, 1:0, 1:1). Це були останні змагання у вівторок. Німецькі змагуни виграли заслужено, хоч їх перевага була незначна. Мадяри боролись завзято і загрожували німецькому воротареві. Змаганням приглядалось кілька тисяч осіб.

НОРВЕЖЕЦЬ МИСТЦЕМ У СОВГАРСЬКІМ БІГУ НА 500 М.

У вівторок відбулися на Різерзее совгарські перегони на 500 м., яким приглядались непроглядні меси людей. До змагань стануло 32 змагунів, представників 17-х держав. Змагуни їздили парами. Передбачування богатьох осіб, що мистецтво здобудуть американці, не справдилися. **Несподівано мистецтво здобув норвежець Івар Баллягрунд, який переміг усіх американців та осягнув час 43,4 с. і здобув золоту медалю.**

Клясифікація бігу на 500 м.:

1) Баллягрунд (Норвегія) 43,4 сек., 2) Крог (Норвегія) 43.8 с., і срібну медалю, 3) Прайзінгер 44 сек. (бронзову медалю). 4) Ішмара (Японія) 44,1 сек., 5) Лямб (Америка).

ШТУЧНА ЇЗДА МУЖЧИН.

По першій рунді обовязкових фігур у совговій штучній їзді мужчин переміг австрієць Шефер, осягаючи 25[illegible] точок; 2) Вільсон (Канада) 237,9 т., 3) Дан (Англ.) 237.7 т., 4) Баєр (Нім.), 5) Каспар (Австрія).

ШТУЧНА ЇЗДА ЖІНОК.

В обовязкових фігурах не дозволила випередити себе 10-кратна першунка світа Геніє Соня (Норв.); вона полишила за собою англійку, шведку, німкиню. В середу у фігуровій їзді жінок брало участь 26 змагунок. Згідно з неофіційними обчисленнями перше місце має Соня Геніє (Норвегія), друге англійка Коледж (Англія), третє Сультен (Швайцарія), четверте Вільсон (Англія).

БОБСЛЕЙОВІ ЗМАГАННЯ.

У вівторок відбулися теж бобслейові змагання (їзда на санчатах з кермою) при участи представників 19 держав. Кілька держав виставило навіть по дві дружини до цих змагань. Німці сподівалися, що їхня дружина з Кіліяном здобуде легко перемогу. Одначе змагання закінчилися несподівано перемогою швайцарців, які заняли перше і друге місце, здобуваючи золоту і срібну олімпійську медалю.

Клясифікація бобслейових змагань:

1) Швайцарія 2 у часі 5:19,85; 2) Швайцарія 1 — 5:22.73. У четвертім бігу Швайцарія устійнила новий рекорд осягаючи час 1:18,41 (дотеперішній рекорд мав Кіліян (Німеччина), який осягнув час 1:18,70). 3) Англія — 5:23,41; 4) Америка 1 — 5:24,13; 5) Бельгія 2 — 5:28.

ШВЕД ЛЯРССОН МИСТЦЕМ У БІГУ НА 18 КМ.

В середу 12. лютого ц. р. до 18-кільометрового бігу стануло 115 змагунів, які репрезентували 23 нації. Старт і мета були на олімпійськім стадіоні під Гудібергом. З трибун стадіону приглядалося коло 10 тисяч видців. Біг розіграно в отвертій конкуренції і до комбінації. Точно в год. 10-ій рано при гарній сонячній погоді виступав перший німецький лещетар Богнер. Тому що близько себе стартували норвежці, шведи, фінляндці, чехи і німці, на трасі дійшло до завзятої, повної емоції боротьби. До першої половини Богнер займав перше місце. Від 14 кільометра на перше місце висунувся швед Лярссон який прибув теж в год. 12.04 перший до мети. **Лярссон здобув в отвертім бігу на 18 км. золоту олімпійську медалю, перебігаючи трасу в часі 1:14:38; друге місце і срібну медалю здобув норвежець Гаген осягаючи час 1:15:33.**

Вислід 18-кільометрового отвертого бігу.

1) Лярссон (Швеція) 1.14.38 год.; 2) Гаген (Норвегія) 1,15.33; 4) Ніні (Фінляндія) 1.16.59; 5) Матсбо (Швеція) 1.17,02; 5) Гофсбаккен (Норвегія) 1.17,37; 6) Рустадстуен (Норвегія) 1.18,13; 7) Нурмеля (Фінляндія) 1.18,20 8) Гегблад (Швеція) 1.18.55; Іверсен (Норвегія) 1.18,56; 10) Міхалик (Чехословаччина) 1.19.01.

Вислід 18-кільометрового бігу до клясичної комбінації.

1) Гаген (Норв.) нота 240; 2) Гофсбаккен (Норв.) 227,8; 3) Бродаль (Норв.) 225,5; 4) Сімунек (Чехословаччина) 219.

ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

В середу відбулися два гаківкові змагання.

КАНАДА — МАДЯРЩИНА 15:0 (3:0, 9:0, 3:0). Канадійці хотіли направити свою програну з англійцями і тому грали дуже жертвенно. Мали ввесь час перевагу.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА — ШВЕЦІЯ 4:1 (0:1, 2:0, 2:0) Шведи мали перевагу в першій терції. Гра була дуже гостра.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

ПАРИЖ. У неділю 9. лютого ц. р. відбулися в Парижі мячеві змагання між репрезентаціями Чехословаччини і Франції. **Перемогла Чехословаччина у відношенні 3:0 (3:0).** Змаганням приглядалось 50.000 видців.

БРНО. ДФЦ (Прага) — Моравська Славія 1:0 (1:0). Змагання за мистецтво.

МАДЯРЩИНА. Мистецтво. Будай XI — Ференцварош 1:3; Гунгарія — Ф. Ц. Сегед 5:0; Кішпешт — Уйпешт 2:4; Терекваш — Шорокшар 1:1; Фебус — Бочкай 2:1; Шальготаріян — III. округа 3:1; Атіля — Будафок 3:3.

Театри

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Тустановичі.
15. II. „Дівча з Маслосоюзу".
16. II. „Отаман Пісня".
17. II. „Лев з Абісинії".
18. II. „Гори говорять".

Великий Міський Театр.

Пятниця, 14. II. год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Ґінт".

Субота, 15. лютого в год. 8. веч. „Мадам Батерфляй".

Неділя, 16. лютого год. 3.30 „Дівочі обіти" комедія Фредра.

Театр Рівноролностей.

Субота, 15. лютого год. 8. веч. „Трагіка пані генералової" ком. Бю-Фекете.

Кіна.

АПОЛЬО: „Амфітріон", „Тайни Певачу".
АТЛЯНТИК: „Все місто говорить про це".
ВАНДА: „Шпіон ч. 13", „Чар віденського вальса".
ҐРАЖИНА: „Кохаю всі жінки" (І. Кепура).
КАСІНО: „Мельодія великого міста".
КОЛІСЕЙ: „Капітан Сорель і син", ревія „Усміх Колісею".
КОПЕРНИК: „Катеринка" (Фр. Ґаль).
МАЛЕНЬКА: „Гроші", „Бунт звірів".
МІРАЖ: „Шампанська ніч", Ясновидець-телепат.
МУЗА: „Сон літньої ночі" на осн. Шекспіра.
ПАН: „Фліп і Флап як індійські піхотинці", „Віденські ночі".
ПАКС: „Тарзанове кохання".
ПАЛЯС: „Дівча з Будапешту".
РАЙ: „Додик на фронті" (Дима).
СВІТ: „Юлька".
СТИЛЬЕ: „Весільна ніч" (з Анною Стен) і ревія „Кохаймося!"
ТЕЧА: „Ф. 13. Ескадрона юнаків".
ТОН: „Е...ина армія" (комедія).
УТІХА: „Все для переноги" й ревія.
ІМПЕРА: „Бури над світом".

ФОТОПЛЯСТИКОН.
(пл. Марійська 5.)

Ява (край і люди).

Закордонне радіо.

Пятниця, 14. лютого 1935.

Відень (506,8) 10.20 Концерт бажань, 15.20 Ловецькі пісні, 17.30 Солісти, 19.30 „Королівські діти" оп. Гумпердінка. **Братислава** (298,8) 18.30 Нар. пісні в пятьох мовах, 20.05 Концерт слов. фільг. орх., **Прага** (470,2) 15.00 Концерт. 16.10 Сальон. квартет, 17.10 Тріо ц-дур Бетовена, 19.05 „Льоенгрін" оп. Вагнера, **Париж** (1648) 13.15 Концерт симф. орх., 17.00 Камер. музика, 21.00 Фляндрійські пісні, 21.45 „Жан. Жанет е Жанетон" ком. оп. Лякома, **Білгород** (437,3) 11.00 12.00 Концерт. 16.10, 19.50 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.30 Музика, 14.15 Улюблені вчор. мельодії, 16.00 Вес. авдиція, **Кенігсвустергавзен** (1571) 5.30 Музика, 18.00 Пісні Брамса, Гріґа, Франца, 18.30 Віольончеля, гітара, форт., 20.10 Орх. концерт. **Кельн** (455,9) 21.00 Брамсові твори, **Ляйпціґ** (382,2) 18.00 Танки та пісні народів (спів, муз.), 20.10 Нім. містик — симф. орх., **Мінхен** (405,4) 14.10 Легка музика, 21.30 Два фортепіяни, **Будапешт** (549,5) 13.30 Циг. музика, 17,30 Лістові твори, 19.30 Опера, **Міляно** (368,6) 13.10 Популярна музика, 21.00 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 17.00 Трансм. з акад. св. Сесилії, 22.15 Всячина й танк. музика.

Субота, 15. лютого 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.15 Концерт, 20.30 Редута в країні оперетки — муз. калейд. (орх., сопр.), **Братислава** (298,8) 17.55 Пісні в супр. циг. орхестри, **Брно** (325,4) 17.40 Музика для дітей, **Прага** (470,2) 16.05 Концерт військ. орх., 19.15 Нар. пісні, **Париж** (1648) 17.00 Легка музика, 21.50 Вечір ком. опер Ґлюка 1) „Альцеста", 2) „Ля Ренконтр імпреві у ле пелерен да ля Мек", **Білгород** (437,3) 16.20 Концерт орх., 18.30 Скрипка, 19.50 Форт. ресітаљ, **Берлін** (356,7) 14.15 Весела тижнева всячина, 18.45 Музика з часів Бідермаєра, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.15 Муз. хвилини, 18.00 Нар. танки та пісні, **Ляйпціґ** (382,2) 8.30 Легка музика, 22.40 Танк. музика, **Мінхен** (405,4) 10.00 Легка музика, 14.30 Концерт симф. орх., 16.00 Веселе пополудне, **Будапешт** (549,5) 16.05 Сп. ресітаљ, 17.30 Циг. музика, 19.00 Віольонч. ресітаљ, **Міляно** (368,6) 11.30 Популярна музика, 20.35 Камер. концерт, 22.00 Віольонч. ресітаљ, **Рим** (420,8) 13.14 Легка музика, 20.15 „Ель Кампіельо" оп. Вольф-Феррарія.

Львівське радіо.

Пятниця, 14. лютого 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.20 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Нічна виправа — обр. із життя Мик. Коперника для ст. дітей, 12.40 Римський-Корсаков: „Шехерезада" з гр. пл., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт, 16.00 Для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 Для дітей: Природа в лютому, 17.00 В астроном. обсерваторії, 17.15 Хвилина поезії, 17.20, 22.30 Із Ґарміш-Партенкірхен, 18.05 Концерт хору, форт., орх., 18.30 Програмова скринька, 18.40 Сусп. хвилина, 18.45 „Любовні пісоньки із бабусиного памятника" у вик. драм. арт. Я. Страхоцького, 19.00 Карнавал у давньому Львові, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Бюро студіїв розмовляє зі слухачами, 20.000 „Приповідковий монольоґ" Свят. Карпінського, 20.10 „Льоенгрін" оп. Вагнера (в скороченні) у вик. Вермінської, Ронської, Велінського, Мосаковського, Міхаловського, Лучая й орх.; у перерві ок. 21.00 Веч. денник, 21.50 Із сучасної Польщі, 22.35 Техн. скринька, 22.50 Танк. музика.

Субота, 15. лютого 1935.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Концерт орх., 13.25 Домашнє господарство 13,30 Концерт бажань, 14.30 Польська музика з гр. пл., спів 15.00 Пікантний сосик — веселий епізод із пов. Згрдин Бо „Ми, що ходимо кухонними сходами", 15.30 Сп. ресітаљ Мілерової в супр. фортепіяну, 16.00 Лекція фр. мови, 16.15 Театр ваш: „Король Іван III. на весіллі" для дітей, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 „Широти йдуть" репортаж, 17.15 Новини з гр. пл., 17.45 Світ малих звірів, 17.50 Концерт орх., 18.40 Сільва рерум, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Очі в пустині безробіття, 19.20 Реклям концерт 9.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 „Від хатини до хатини" нар. суїта, орх., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Ґуторимо про книжку, 21.30 Беседа Сирена, 22.00 Концерт: Китиця фільм. і ревієвих мельодій, 22.30, 22.35 Із Ґарміш-Партенкірхен, 23.05 Танк. музика.

Радіокутик.

АБОНЕНТ „ПОЛЬСЬКОГО РАДІЯ" Ч. 500.000.

У грудні 1935 року „Польське Радіо" оголосило Великий Радієвий Конкурс на найвлучнішу відповідь на запит: „Коли буде зареєстрований абонент „Польського Радія" ч. 500.000?"

На цей конкурс визначено 100 цінних нагород. На сьогодні „Польське Радіо" вже має у своому реєстрі радіового абонента ч. 500.000, а загальна кількість абонентів у Польщі має яких 510.000, що — рахуючи від 1. січня 1935 року, — становить рекордовий зріст у 135.000 абонентів.

З огляду на це Радієвий Конкурс на абонента ч. 500.000 замикається з днем 7. лютого ц. р. Конкурсовий Суд візьме під увагу лише відповіді, що будуть вислані найпізніше в повищому терміні, при чому міродатною буде дата поштової печатки.

Про склад Конкурсового Суду та про вислід Конкурсу учасники дістануть повідомлення в найближчому часі за посередництвом преси та мікрофону.

НОВІ АКУМУЛЯТОРИ НА РАДІЄВОМУ РИНКУ.

Власники батерейних приймачів, які з огляду на віддаль від стації ладування акумуляторів мають трудноші з транспортом та ладуванням акумулятора, напевно зацікавляться появою акумуляторів нового типу, що мають цікаві механічні й електричні прикмети.

Це акумулятори дуже невеликого зовнішнього розміру, які легко можна переносити в кишені, герметично замкнені, не дозволяють проскакати квасам зверху та повставати короткій лучбі. Без огляду на свої малі розміри, ці акумулятори відзначаються великою містотою (коло 12 AH), тривкістю та розмірно невеликою ціною.

Впровадження акумуляторів цього типу на ринок разом з появою ощадних двувольтних радієвих ламп, остаточно розвяже проблему батерейного приймача, ощадного в ужитті.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.23.50.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.30, 89.48, 89.12, Берлін 213.45, 213.95, 212.92, Копенгаґа 117.05, 117.34, 116.76, Голяндія 359.90, 360.61, 359.18, Ню Йорк кабель 5.25 і 3/4, 5.27, 5.24 і 1/2, Льондон 26.22, 26.29, 26.15, Осльо 131.80, 132.13, 131.47, Париж 35.01, 35.08, 34.97. Прага 21.95, 21.99, 21.91, Стокгольм 135.20, 135.53, 134.87, Швайцарія 173.15, 173.49, 172.81.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 13-го лютого ц. р. кооператива платив за: дьоко Львів.

1 кг. масла десерового бльокового без опакування	2·70	зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.74·50	„
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по	2·75	„
1 л. молока від 11. І. 1936	0·15	„
1 л. сметани	0·75	„
1 к. яєць	3·30	„

Тенденція на масло, молоко, сметану та яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 13. II. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці дьоко подвіря птахомисарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл.	1·05	зол
Кури товсті з острогами 1. кл.	0.95	„
Індики, індички товсті 1. кл.	1.05	„
Пантарки товсті 1. кл.	1.15	„
Качки товщені 1. кл.	1.05	„

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Білети на виклад о. д-ра Г. Костельника про Настю Волошин, що відбудеться в суботу 15. ц. м. в год. 4 попол. в салі Ремісничої Палати при Стрілецькій площі, можна набути від пятниці в книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка, Ринок 10. В суботу від 8. до 12. год. у Книгарні, від 3. год. при касі в Ремісничій Палаті. Сидячі місця 50 сот., стоячі 30 сот.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

Господиня інтелігентна, ощадна, тиха і повацьована шукає місця до управи дому. — „Діло", Ринок 10. Львів під „Ощадна господиня". 1129 2-3

РІЖНІ

На карнавал убрання візитові, смокінгові, фракові позичаємо. Ціни низькі. Колонтая 10. Тел. 215-37. 1074 5-6

ОГОЛОШЕННЯ.

Звичайні Загальні Збори Видавничої Спілки „Діло"

кооперативи з обм. пор. у Львові відбудуться у понеділок, 24. лютого 1936 в год. 16.30 в поміщенні Редакції „Діла" Ринок ч. 10, в ось таким деннім порядком:

1) Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
2) Звідомлення завідуючих органів з діяльности за рік 1934/35.
3) Звіт Контрольної Комісії, затвердження білянсу й уділення абсолюторії.
4) Покриття втрати.
5) Вибір 3 членів Надзірної Ради і заступників.
6) Вибір Контрольної Комісії.
7) Затвердження преліміна буджету на рік 1935/36.
8) Визначення найвищої квоти зобовязань кооперативи і визначення найвищого кредиту для одного члена.
9) Внески і запити.

Якщо в означеному часі не зявиться приписане число членів, то збори відбудуться годину пізніше без огляду на кількість приявних членів. Річне звідомлення і білянс виложені в льокалі кооперативи для перегляду членів.

НАДЗІРНА РАДА

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10